

Красуня наша Ворскла

Ворскла... Одна з найкрасиві-ших річок Лівобережної Укра-їни. Узявши розгін непомітним джерельцем-струмочком зі схилу крейдяної Белгородської височини, вона упродовж 420 км чистим срі-блястим потоком перетинає Сум-щину та Полтавщину й несе свої прозорі води у величний Дніпро. Історія її сягає в далекі часи, коли на території сучасної України й Росії жили скіфи та сармати. Приваблю-вало їх привілля цих місць, пред-ковічні ліси вздовж заплави, багаті на рибу водойми. Залишки старо-давніх поселень часто зустріча-ються в межах нашого краю, бо тут колись проходив бойовий кордон із кочовим печенізьким станом. За Ворсклу навіть печеніги боялися ходити, хоч і знали, що в Поворсклянському краї справжній рай: високі сосни й розложисті дуби ото-чують береги, відбиваючи у воді свої розкішні крони, «плакучі» верби, схиливши свої віти до прохолод-них струменів, купають у них свої коси. У заводях – буйне цвітіння водяних лілій. У прибережних оче-ретах чутно спів водяних птахів. І над Усім цим – ласкаве сонце, смо-листі аромати сосняків, пряність квітучих лугових трав...

Так звідки пішла назва річки Ворскла? Версій із цього приводу чимало. Один дослідник вважає, що термін «Воръсколь» належить до поняття прикордонного укріплення, «воръ» в той час означало паркан або огорожу. Інший варіант виникнення походить від гідроніма аорсів – представників народності, яка колись входила до складу сарматського племені. Трохи пізніше цю назву підхопили тюркомовні кипчаки. Друга частина «кількість» у монгольській мові означає «долина» чи просто «ріка». Саме тому існує

думка, що назва походить від тюрків, які деякий час населяли місцевість, поруч із річкою.

Ворскла... Тихоплинна та про-зора. Недарма, мабуть, побутує в Поворсклі (та й за ним!) давня легенда про походження назви річки – «Ворскло», «Ворскла». Начебто Петро I упустив у воду підзорну трубу й не зміг дістати, певно було глибоко, тож, розсердившись, вигукнув «Вор скла!». Відтоді, мовляв, і назва «Ворскла». Але легенда ця молода порівняно з першою літописною згадкою. Слово «Ворскла» зустрічається в Іпатіївському списку «Начальной летописи» під 1174 роком: «... того же лета Игорь Святославович со-вокупи полки свои и еха в поле за Ворсклым и стрете половцы иже тут лова языки...»

Малював річку на своїх полотнах відомий український художник-пейзажист П. С. Левченко. Мелодії жителів її берегів звучать в операх «Наталка-Полтавка» та «Сорочинський ярмарок», у піснях, написаних на вірші нашого земляка Платона Воронька. Багато славних синів і дочок народилося в нашому поворсклянському краї. Серед них – відомий поет-демократ Павло Грабовський, поетеса і громадська діячка Олександра Сулима-Блохин, відомі всьому світові співаки Єли-завета Петренко та Петро Білинник, прославлений Сидір Ковпак і видатні вчені.